

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

82. Magiae PP. suspectis à Christo plurimi auertuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

na post breuem hanc vita, de Christianismi sanctitate ita differuit vt dicentem omnes suspicerent, sed optarent Pinnam, de iisdem enucleatius audire; & pari studio tam multos accenderent, vt conuenerint ad tria millia, non ægrè ab idolis ad Christum vertendi, nisi dæmone instinctus, sceleratissimus nebulo, attentissimam concionem auertisset, monuissetque magna voce, cautè sibi cauere, ab illo venefico, qui suos auditores, solo halitu fascinaret, dementaretque ad omnia tum credenda tum perficienda, quo mendacissimo monito ne fraudulenter videretur aliis cauere sibi ipse os primus ambabus manibus obstruit; proripit sese ex auditorio, abeuntem pars eius maxima sequitur, quod & prona sit incantamenti fides vbi plena sunt incantatoribus omnia; & Pauli mutatio erat eiusmodi, vt à P. Pinna fascinatam potius permulti crederent quam Christianismi virtute reformatam. Triginta solos tanto ex numero elegit Deus qui Christo nomen darent; profitentibus cæteris se Paulum secuturos nisi ante annum manifesta vindicta desertionem eius vleiscerentur dij; quam sanè vindictam sibi non semel à dæmone intentam suis ad Deum precibus sic elafit, vt factum diuinitus credi posset. Hæc de Caciaua Prouincia hoc anno. Pulocambi gesta fuere magis ambigua, sed abierat vix annus cum restituta sunt in statum meliorem à Buzomio qui magnitudine animi sapientis, Bonziorum conatus inimicos in compendium fidei conuertit. Deserebantur sensim eorum templa, idola, sacra, largitiones, auctoritas, nec mirum illos iurato furore contendisse ad extirpandam Christi fidem, nihil tamen eos vrebat crudelius, sociorum ad Christum defectionibus quorum prærogatiua sanctitatis, & scientiarum magnum erat pondus ad faciendam legi nouæ quam mox prædicabant fidem, & obstruendum os Bonziis, quorum arguebant palam flagitia, & deliria confutabant, ex quo fiebat vt turmatim ad Christum, Deorum cultores traherent. Vnus maius quiddam homine sapiens, & pro sancto coli, pro oraculo audiri solitus quod in Prouincia Pulocambis templum diis fundasset, milliatibus aliquot Noemano degebat; inde fama exitus noui Dei, religionis nouæ, noui ab occasu sapientiæ Doctores, quem contra Bonziorum, nemo consisteret, sui esse muneris ratus est, Cocincinæ diis venire supplicias, futurumque vt paucis pudore suffusum, & dedecoratum Buzomium cogeret ad renouandum in suum Occidentem, quem illi magnificentem de seipso sensum, non superbus de supercilio Bonziorum factus, sed mera veritatis ignoratio afflabat: quamobrem fuit Buzomio facile, cognitis placidè illius somniis de religione, sigillatim ea retexere; singula confutare, confessionem falsi per singula ex eo impetrare, tam clara docentis perspicuitate, & intelligentia discentis, vt non posset satis sibi ipse irasci, suamque indignam cæcitatem, ad rationis insitæ manifestissima placita errore inexcusabili tam diu stolidam.

82.
Magiæ PP.
suspectis à
Christo plu-
rimi auct-
tuntur.

Inde igitur Buzomij nutibus integrè mancipatus, eruditus est ad Magisterium plurimorum peculiari cura, Damiani nomen cum baptismo accepit, remissusque in suum oppidum ea statim suis susceptæ fidei edidit documenta ut de illa iam ambigeret nemo; templum enim moer iratus subire, quod ipse fundarat, ornatat idolis, & suo sacrificii ministerio; idolorum stragem contumeliosam in eo facere, nullo eorum vestigio nisi ad ludibrium relicto; templi vice haud procul sacram ædiculam condere, ad quam attonitis populis, dum mutationis tam subitæ causam rogitantibus exponit, eadem opera Deum unum, immortalitatem, felicitatem, ignes sempiternos, ad multorum ultores criminum insinuat, & semi iam doctos, Nuocinanum designat perficiendos à Buzomio & beati fontis ablutione expiandos. Alium paulo post idem Buzomius haud minoris notæ ac ponderis, Literatum Bonzium ex vaserrimo fraudum artificè Christi præconem fecit criminum; nam vitali ex aqua Iosephi nomine renatus, sexaginta mox parens euasit animarum, quæ primigenia fuere nascentis illic Ecclesiæ liba, vbi suo cuiusdam idolo positum olim ære suo templum, vero Deo addixit Saluatori, statuta in altari eius effigie. Post cœnobium Bonziorum, aditum quoque ad viros Principes inuenit Christus. Huic verbis Præfectus, natorum maximam non inuitus dedit, maturi puerum supra ætatem iudicij; indole atque ingenio, ad virtutem & literas mirè idoneum, summæque amabilitatis. Eum Buzomio domi educandum parens crediderat, vbi per se puer obseruata nostrorum omni ratione argumentatus est, veram esse omnino, & sanctam legem quæ Magistrorum expressa moribus, omnem transcenderet Bonzij cuiusvis excellentiam, & virtutem. Quo puer annorum haud plus quatuordecim, argumenta teneritatem vicit paterni amoris, impetrauitque ex eo ut sibi liceret fieri Christiano; quod per baptismum assecutus, incredibile sit quot & quam insignibus fidelitatis minimè puerilis, & pietatis intimæ exemplis, quanta sponderet in posterum.

Sed Pulocambi secundis flatibus diuini spiritus elidendis obicit demon artes consuetas. Pamosus Necromantes fabulatus est contemplatum se animum ex magico speculo, haud pridem sacro sanctam baptismate, paulo post mortuam, dira extremis in inferis lucentem supplicia. Squalore, macie, lachrymis, desperatione perditam, & horribili oculorum orisque totius specie, quæ inter medios quibus deuorabantur ignes sero lamentaretur simplicitatem suam, quæ se cultu abiectio Coccincinensium Deorum, veteratibus ab Occidente circumforantibus aqua præbuisse execrabili tingendam quæ facit Christianos. Se nunc id facinus cruciatu inexplicabili pendere; proin si qua illum suorum, & patriæ moueret cura, denuntiaret iis suo nomine, à fallacibus illis occidentalibus barbaris quàm longissimè cauerent, nisi vellent id crimen iisdem secum poenis rogorum atrocium emere. Hæc dum passim cantaret homo scelerosus, velut ictus suorum charitate, & verba de-

81.
Necromantes fidem impugnat. Christ.